

WYJAŚNIENIA NOWEGO KODEKSU RUBYRYK

„Ephemerides Liturgicae“ rozpoczęły drukowanie odpowiedzi na wątpliwości, które nasuwa nowy kodeks rubryk. Ze względu na autorytet pisma podajemy przekład tych wyjaśnień¹).

Numery marginesowe wskazują numery kodeksu.

Motu proprio zapowiada, że podstawowe zasady reformy liturgii zostaną ustalone na Soborze Powszechnym. Czy należy zatem oczekiwać dalszej reformy Liturgii?

Odp. — Dla wszystkich jest jasne, że obecna reforma dotyczy tylko rubryk. Oprócz rubryk trzeba zreformować teksty. Nie jest zatem dziwne, że zapowiada się nową reformę. Trzeba uwieńczyć dzieło zapoczątkowane. Gdy mówi się „po“ soborze, wskazuje się *terminus a quo*, a nie *terminus ad quem*. Odnowienie tekstów jest rzeczą znacznie trudniejszą niż reforma rubryk i wymaga wielu lat studiów, poszukiwań i prac.

140. Co rozumie się przez społeczność („*Communitas*“)?

Odp. — Tutaj rubryki rozumieją przez społeczność — *communitas* tak społeczność w ścisłym znaczeniu, która opiera się na konstytucjach i regule jakiejś rodziny zakonnej lub stowarzyszenia, jak również społeczność w szerszym znaczeniu: zjednoczenie dwu lub więcej osób dla wykonania czegoś wspólnie. Kilku kapłanów, którzy zbierają się na konferencję duchowną lub dla odmówienia oficjum, tworzy społeczność (*communitas*).

141 c. Czy opuszcza się ostatnią ewangelię, jeżeli po Mszy nie żałobnej odprawia się absolicję przy katafalku (według n. 510 e)?.

Odp. — Wydaje się, że należy odpowiedzieć przecząco. W tym bowiem wypadku Msza i absolicja są obrzędami odrębnymi, przypadkowo następującymi po sobie, dlatego należy każdy odprawić w całości. Przeciwnie, gdy absolicję przy katafalku odprawia się po Mszy żałobnej, absolicja stanowi uzupełnienie i naturalne uwieńczenie Mszy i wtedy opuszczenie ewangelii jest właściwe.

456. Czy Ordynariusz może nakazać orację na czas nieograniczony?

Odp. — Nie. Kodeks zaleca bowiem wyraźnie (*maxime convenit*), aby

¹ *Ephemerides Liturgicae*, LXXV (1961), pag. 64 sq.

Ordynariusz nie nakładał modlitwy nakazanej na stałe (*modo stabili*) i w ten sposób jasno została wyrażona intencja prawodawcy, aby potępić i poprawić wprowadzony w wielu miejscowościach zwyczaj nakładania modlitw nakazanych w pewnych porach roku lub w pewnych miesiącach, tak że w Ordo diecezjalnym lub w zakrystiach umieszcza się spis wszystkich modlitw, które należy odmawiać, na cały rok. W ten sposób modlitwa nakazana zostaje pozbawiona wszelkiej mocy i godności. Obecnie modlitwa nakazana podlega dwu warunkom: 1) może być nakazana tylko „gdy zajdzie poważna i publiczna potrzeba lub klęska“ (n. 454); 2) może być nakazana tylko „na okres, który nie przekracza trwania prawdziwej potrzeby“ (n. 456), np. na trzy lub dziewięć dni; jeżeli potrzeba trwa Ordynariusz może ją nakazać powtórnie. Jeżeli czas klęski trwa dłużej — np. wojna, posucha, ulewne deszcze — wtedy modlitwa nakazana może trwać dłużej, lecz odmawia się ją tylko trzy razy w tygodniu (n. 459 a).

To wszystko w sposób stanowczy wyklucza możliwość nałożenia przez Ordynariusza, zwyczajną władzą, modlitwy nakazanej na cały rok i na czas nieograniczony.

(*Haec omnia modo absoluto excludunt Ordinarium, ordinaria potestate imponere posse „per totum annum” et ad tempus indefinitum orationem imperatam.*)

510. Czy należy nadal odmawiać modlitwy „Leonowe“?

Odp. — Nie wątpliwie. Nic bowiem w tej sprawie nie zmieniło się. Nowy Kodeks rubryk nie wspomina o nich, ponieważ te modlitwy nie należą do Mszy, lecz są „nabożeństwem“, które należy wykonać po odprawieniu Mszy. Jest ono zatem dołączone do Mszy, a wszyscy kapłani są zobowiązani do niego przez pozytywny nakaz Kościoła, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w dekrete S. K. O. z dnia 3 marca 1960 (por. RBL, XIII (1960) s. 487).

510 a. Czy należy opuszczać ostatnią ewangelię, jeżeli zaraz po Mszy udziela się błogosławieństwa eucharystycznego?

Odp. — Nie. Ostatnią ewangelię opuszcza się tylko w wypadkach ściśle wyliczonych w całym numerze 510. Numer 507 a. jasno mówi, że ostatnią ewangelię opuszcza się, gdy następuje jakakolwiek procesja eucharystyczna lub inna², ale nie wówczas, gdy następuje jakiś inny obrzęd, choćby eucharystyczny (wystawienie, błogosławieństwo, komunია święta).

przełożył O. FRANCISZEK MAŁACZYŃSKI OSB

² Podkreślić należy, że błogosławieństwo i ostatnią ewangelię opuszcza się, gdy po Mszy następuje jakakolwiek procesja, a nie tylko procesja przewidziana w Mszale rzymskim. Natomiast modlitwy u stopni ołtarza opuszcza się tylko w wypadkach wyliczonych w n. 424.